

Mens Pesten raser

Et Kærlighedsdrama
fra det engelske
Militærliv i
Nutidens
Indien

Af

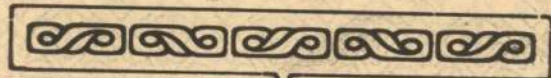
OTTO RUNG

Isenesættelsen ved
HOLGER MADSEN

Nordisk Kunstfilm

— 5 Akter —

HOVEDPERSONERNE:

Dr. Warren, Stabslæge:

Carl Lauritzen

Alice, hans Hustru:

Kaptajn Alston: **Carlo Wieth**

+++ Den berømte

Rita Sacchetto

Af Filmens talrige Afdelinger fremhæves:

Lægens Hustru.

Hun keder sig.

„Hvor er min Mand?“

Bebrejdelser.

Arbejdet fremfor Alt.

En Tak.

Dr. Warrens Triumf.

Den flittige Læge.

Pestbacillen.

En Invitation.

„Jeg kræver kun min Ret“.

En Opofrelse.

I Officers-Kasinoet.

En fejret Skønhed.

Den dygtige Billardspiller.

En Udfordring:

Spansk Dans.

Pesten er udbrudt.

Afrejsen.

Alice adspredes sig.

De Indfødtes Lejr.

I Pestens Kølvand.

De Pestbefængte isoleres.

Et Offer.

Den barmhjærtige Samaritan.

Lønnen.

Længsel.

Dr. Warrens Mission er endt.

En frygtelig Opdagelse.

„Jeg er smittet!“

Hjemkomsten.

I Hjærteangst.

Mellem Pligt og Kærlighed.

Paa Dødens Tærskel.

„Sig intet til min Mand!“

Kvalfulde Timer.

Tilstaaelsen.

„Frels ham! Frels ham!“

Lægens Pligt.

Pligten frem for Alt!

Frelst!

„Jeg vil give Dem Oprejsning!“

Lægens Forlangende.

Den sidste Afsked.

Et Valg.

En haard Kamp.

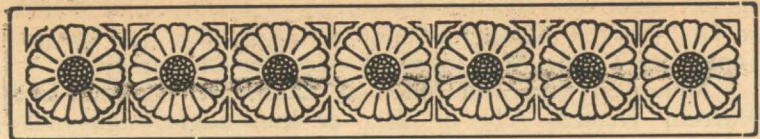
For sidste Gang.

Den Rette!

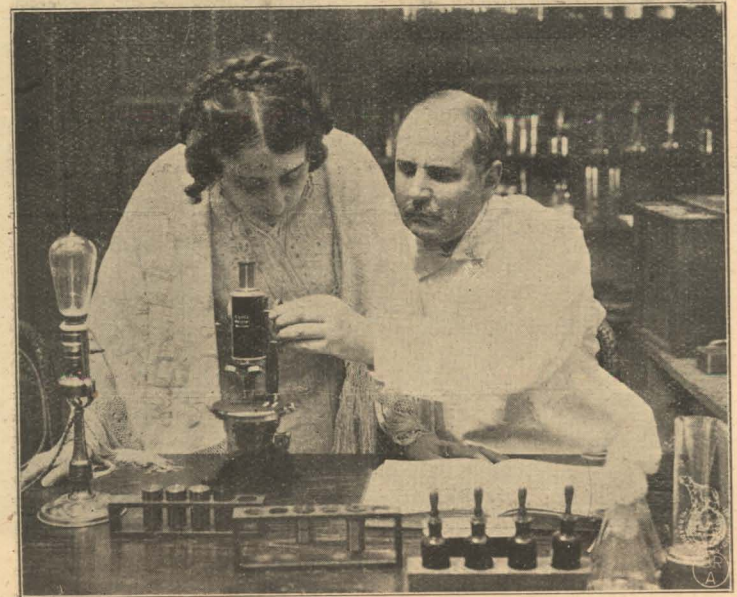
„Lev vel!“

Belært af Skæbnen!

Skuepladsen er Indien. Aar ud og Aar ind, med korte Mellemrum, har Pesten raset blandt de Indfødte. Euro-pæerne er mødt frem med alle de Midler, som moderne

„Se — dér i Mikroskopet ser du den frygteligste af alle Mikrober — Pestbacillen!“

Lægekunst har taget i sin Tjeneste som Vaaben i Kampen mod den frygtede Fjende. Men til ingen Nytte! Kampen er ulige, thi endnu har Lægerne ikke opdaget det eneste ufejlbarlige Middel mod Pesten — et Pest-Serum.

Stabslæge, Dr. Warren sidder i sit Laboratorium, optaget af mikroskopiske Undersøgelser, der netop har Opdagelsen af et Pestserum til Maal. Natten igennem har han siddet ved sit Arbejde. Skönt det er langt op ad Formiddagen, er Gardinerne endnu trukket for Vinduerne,

og det elektriske Lys i Laboratoriet er tændt. Saa stærkt er Dr. Warren optaget af sine ivrige Studier, at enhver Tanke om Tid og Sted synes at være bleven ham fjern.

Mer i en Stue ved Siden af Laboratoriet sidder Dr. Warrens Hustru, Alice. Der er kun nogle Alen mellem dem — og dog et umaadeligt Svælg. Hun ejer ingen Livsinteresser, der er i Stand til at udfylde hendes Tilværelse. Alle hendes Tanker ønsker kun at beskæftige sig med hendes Mand. Og han —? Han glemmer, at han har knyttet et levende Væsen til sig, at der ved hans Side lever en Kvinde, for hvem hvert Ord og hvert

Hun lytter til Hjertets Røst.

Kært tegn fra hans Side er Livsnæring. Er det under saadanne Forhold et Under, at hendes Længsler lidt efter lidt tvinges til at søge deres Maal udenfor Hjemmet?

Der skal være Fest i Officersklubben. Fra den unge Kaptajn Alston, hos hvem Alice har fundet lidt af den Interesse for hendes Person, som hun savner hos sin Husbond og Herre, har hun modtaget en Billet, hvori han udtaler Haabet om at træffe hende ved Festen. Hun forsøger nu at overtale Dr. Wilson til at tage med, men han vil ikke. Han kan ikke, han har ikke Tid, paastaar han. Da oprøres hun mod hans Egoisme, og hun udbryder heftigt:

„Selv om Du frivilligt giver Afkald paa Livets Glæder, vil jeg dog ikke lade mig indemure!“

Dr. Warren forskrækkes over denne hendes Heftighed. Han aner ikke, at han maa søge dens Aarsag hos sig selv. Men han bøjer af og lover at tage med.

Midt under Festen, ved hvilken Alice og Kaptajn Alston har faaet Lejlighed til helt at aabenbare deres Følelser for hinanden — og hvor Dr. Warren forøvrigt griber Lejligheden til under Høflighedens Former at give sin Hustrus Tilbeder en Lektion, som næppe er til at misforstaa — indløber en telegrafisk Ordre til Dr. Warren: Han skal

I Dansens Ekstase.

uførtøvet begive sig til Flodegnene, hvor Pesten netop nu paany er i Udbrud. — Dr. Warren og Frue maa trække sig tidligt tilbage, thi allerede den næste Morgen tidlig maa Lægen tiltræde Ekspeditionen til Flodegnene.

Med Lynets Hurtighed og Kraft maa der gribes ind i Epidemitilfælde — især da naar Talen er om Pest. Dr. Warren giver derfor, saasnart han indtræffer til den lille indiske Landsby, hvor den frygtelige Farsot har sit Hovedarnested, Ordre til øjeblikkelig at stikke de Bambushytter i Brand, som er mærkede med et sort Kors — Tegnet paa, at her bor den dødbringende Pest. De Pestbefængte, som ikke er flygtede, anbringes i et Sanitetstelt, hvor de

Civilisationens Kamp mod den hærgende Farsot.

plejes omhyggeligt. Dr. Warren tilser hver enkelt Patient, før han tør forlade den hærgede By.

„Det stakkels Barn — skulde alt Haab om Frelse være ude?“

„Velkommen!“

Imedens sidder Alice hjemme i Huset, hvor Ensomheden lurer i alle Kroge. Hun formaar ikke at tøjle sine

Under Feberens Svøbe.

Tanker. De flyver viden om og søger Ly i Mindet om Kaptajn Alston; hun tænker paa, hvorledes han ved deres sidste Møde i Officersklubben viste hende ridderlig Hyldest. I sin Ensomhedsfølelse betragter hun sig selv som forladt og skammelig bedraget. Og hun sender Pigen af Sted med et Par Ord til den Elskede . . . Hun længes; han maa endelig komme og adspredde hendes tunge Tanker!

Kaptajn Alston modtager Brevet og tager straks af Sted.

Undervejs træffer han paa to af de pestbefængte Indfødte; det er en Kvinde og hendes Barn. Kvinden er død,

„Dér ligger han — din Elsker — din usle Forfører!“

men Barnet lever endnu. Uden at vide, at Pesten igen er udbrudt, befrier han Barnet og rider tilbage til Lejren med det, før han fortsætter sin Vej til Alice.

Men da har den frygtelige Pest indhentet ham! Han er bleven smittet. Næppe nok er han naaet indenfor Døren i det Warren'ske Hjem, før han vakler som en dødsmerket Mand.

I samme Øjeblik, som Kaptajn Alston styrter om paa Gulvet, vender Dr. Warren hjem fra sin Mission. En Stund søger Fru Alice at skjule for ham, hvilken Gæst der opholder sig under deres Tag. Men længe varer det ikke, inden Dr. Warren opdager sin Medbejler. Og i samme

Den eneste, der kan redde ham.

Nu ser hans erfarne Lægeblik, at den unge Officer ikke har lang Tid tilbage at leve i. Da hoverer han: „Det

„Farvel for evig“!

er Skæbnens Tilskikkelse. Han har faaet sin velfortjente Straf!

Fortvivlet bønfalder Alice sin Mand om at hjælpe den syge, men Dr. Warren afviser hende brutalt. Tryglende kaster hun sig for hans Fødder og raaber: „Hjælp ham! Frels ham! Det er min Skyld, at han er her. Det er mig, som skrev til ham om at komme.“

Med eet staar Sagen klar for Dr. Warren. Han indser, at han selv bærer Skylden for, hvad hans Hustru har forbrudt. Og han skynder sig ind i Laboratoriet og henter det Serum, der ene er i Stand til at skænke Kaptajn Alston Livet tilbage.

* * *

En Maaned er gaaet. Kaptajn Alston er helbredet og kommer nu for at tilbyde Dr. Warren Satisfaktion. Men Lægen rækker afværgende Haanden ud mod den unge Mand. „Nej, nej,“ siger han. „Jeg forlanger kun, at De aldrig oftere vil træffe min Hustru! Rejs bort!“

Kaptajn Alston rejser. Tilbage bliver Dr. Warren og Alice. Og Dr. Warren er en klog Mand; han har forstaaet det Vink, Skæbnen har givet ham — og i Fremtiden glemmer han aldrig den Lære, han modtog, da Pesten besøgte hans Hus.

der filmen, saavel som
den Plakat og Program-
Tekst i A. Igen. Materialer
med Absolutt Eneret.

Ved Nærbrog vil der blive
medlagt Forbud og Erstat-
ningskrav. Østt. gældende
med Vedkommende.

19.13

2-P

MENS PESTEN RASER

ET KÆRLIGHEDS-DRAMA
FRA DET ENGELSKE
MILITÆRLIV I
NUTIDENS
INDIEN

AF
OTTO RUNG

ISCENESÆTTELSEN VED
HOLGER MADSEN

NORDISK KUNST-FILM

— 5 AKTER —

HOVEDPERSONERNE:

Dr. Warren, Stabslæge:

Carl Lauritzen

Alice, hans Hustru:

* *
*

Kaptajn Alston:

Carlo Wieth

* * Den berømte

Rita
Sacchetto

Af Filmens talrige Afdelinger fremhæves:

Lægens Hustru.
Hun keder sig.
„Hvor er min Mand?“
Bebrejdelser.
Arbejdet fremfor Alt.
En Tak.
Dr. Warrens Triumf.
Den flittige Læge.
Pestbacillen.
En Invitation.
„Jeg kræver kun min Ret“.
En Opofrelse.
I Officers-Kasinoet.
En fejret Skønhed.
Den dygtige Billardspiller.
En Udfordring.
Spansk Dans.
Pesten er udbrudt.
Afrejsen.
Alice adspredt sig.
De Indfødtes Lejr.
I Pestens Kølvand.
De Pestbefængte isoleres.
Et Offer.
Den barmhjærtige Samaritan.
Lønnen.
Længsel.
Dr. Warrens Mission er endt.
En frygtelig Opdagelse.
„Jeg er smittet!“
Hjemkomsten.
I Hjerteangst.
Mellem Pligt og Kærlighed.
Paa Dødens Tærskel.
„Sig intet til min Mand!“
Kvalfulde Timer.
Tilstaaelsen.
„Frels ham! Frels ham!“
Lægens Pligt.
Pligten frem for Alt!
Frelst!
„Jeg vil give Dem Oprejsning!“
Længens Forlangende.
Den sidste Afsked.
Et Valg.
En haard Kamp.
For sidste Gang.
Den Rette!
„Lev vel!“
Belært af Skæbnen!

„Se — dér i Mikroskopet ser du den frygteligste af alle Mikrober — Pestbacillen!“

„Hun lytter til Hjertets Røst.“

MENS PESTEN RASER

Skuepladsen er Indien. Aar ud og Aar ind, med korte Mellemrum, har Pesten raset blandt de Indfødte. Europæerne er mødt frem med alle de Midler, som moderne Lægekunst har taget i sin Tjeneste som Vaaben i Kampen mod den frygtede Fjende. Men til ingen Nytte! Kampen er ulige, thi endnu har Lægerne ikke opdaget det eneste ufejlbarlige Mittel mod Pesten — et Pest-Serum.

Stabslæge, Dr. Warren sidder i sit Laboratorium, optaget af mikroskopiske Undersøgelser, der netop har Opdagelsen af et Pestserum til Maal. Natten igennem har han siddet ved sit Arbejde. Slønt det er langt op ad Formiddagen, er Gardinerne endnu trukket for Vinduerne,

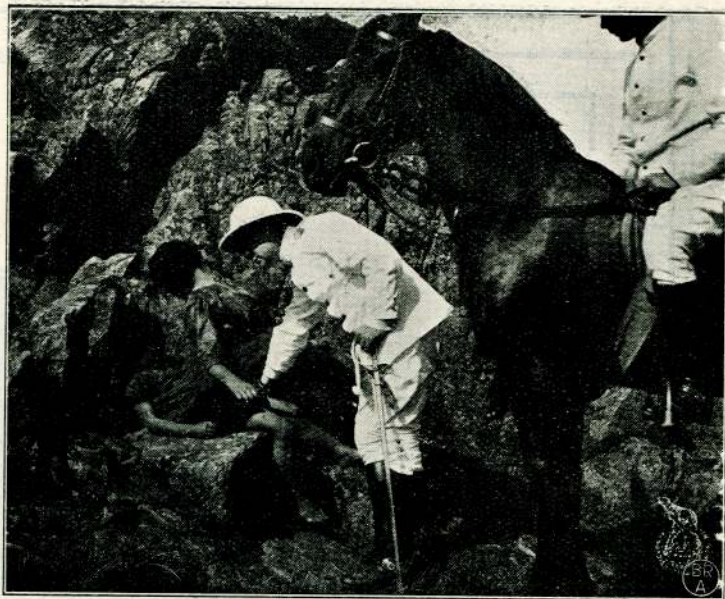
og det elektriske Lys i Laboratoriet er tændt. Saa stærkt er Dr. Warren optaget af sine ivrige Studier, at enhver Tanke om Tid og Sted synes at være bleven ham fjern.

Men i en Stue ved Siden af Laboratoriet sidder Dr. Warrens Hustru, Alice. Der er kun nogle Alen mellem dem — og dog et umaadeligt Svælg. Hun ejer ingen Livsinteresser, der er i Stand til at udfylde hendes Tilværelse. Alle hendes Tanker ønsker kun at beskæftige sig med hendes Mand. Og han —? Han glemmer, at han har knyttet et levende Væsen til sig, at der ved hans Side lever en Kvinde, for hvem hvert Ord og hvert Kærtegn fra hans Side er Livsnæring. Er det under saadanne Forhold et Under, at hendes Længsler lidt efter lidt tvinges til at søge deres Maal udenfor Hjemmet?

I Dansens Ekstase.

Der skal være Fest i Officersklubben. Fra den unge Kaptajn Alston, hos hvem Alice har fundet lidt af den Interesse for hendes Person, som hun savner hos sin Husbond og Herre, har hun modtaget en Billet, hvori han udtaler Haabet om at træffe hende ved Festen. Hun forsøger nu at overtale Dr. ^{Warren} Wilson til at tage med, men han vil ikke. Han kan ikke,

„Det stakkels Barn — skulde alt Haab om Frelse være ude?“

han har ikke Tid, paastaar han. Da oprøres hun mod hans Egoisme, og hun udbryder heftigt:

„Selv om Du frivilligt giver Afkald paa Livets Glæder, vil jeg dog ikke lade mig indemure!“

Dr. Warren forskrækkes over denne hendes Heftighed. Han aner ikke, at han maa søge

Civilisationens Kamp mod den hærgende Farsot.

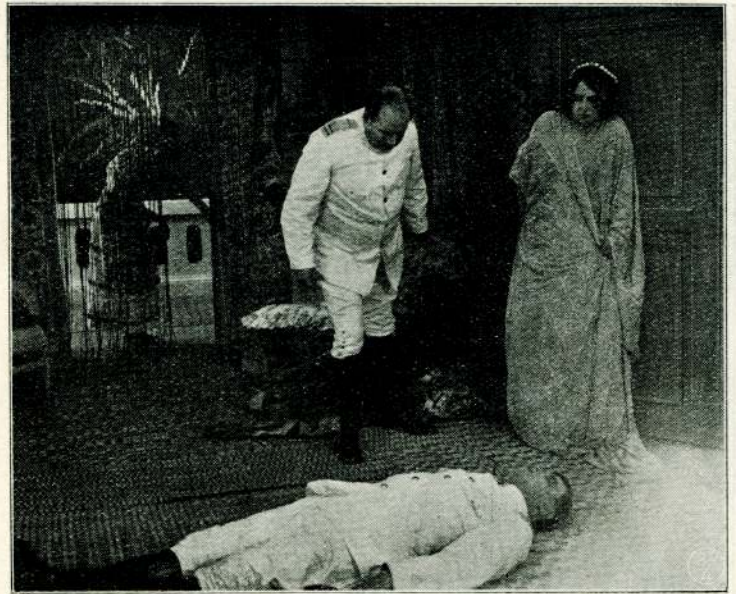
„Velkommen!“

RITA SACCHETTO

Under Feberens Svøbe.

„Der ligger han — din Elsker — din usle Forfører!“

dens Aarsag hos sig selv. Men han bøjer af og lover at tage med.

Midt under Festen, ved hvilken Alice og Kaptajn Alston har faaet Lejlighed til helt at aabenbare deres Følelser for hinanden -- og hvor Dr. Warren forøvrigt griber Lejligheden til under Høflighedens Former at give sin Hustrus Tilbeder en Lektion, som næppe er til at misforstaa — indløber en telegrafisk Ordre til Dr. Warren: Han skal ufortøvet begive sig til Flodegnene, hvor Pesten netop nu paany er i Udbrud. — Dr. Warren og Frue maa trække sig tidligt tilbage, thi allerede den næste Morgen tidlig maa Lægen tiltræde Ekspeditionen til Flodegnene.

Med Lynets Hurtighed og Kraft maa der gribes ind i Epidemitilfælde — især da naar Talen er om Pest. Dr. Warren giver derfor,

saasnart han indtræffer til den lille indiske Landsby, hvor den frygtelige Farsot har sit Hovedarnested, Ordre til øjeblikkelig at stikke de Bambushytter i Brand, som er mærkede med et sort Kors — Tegnet paa, at her bor den dødbringende Pest. De Pestbefængte, som ikke er flygtede, anbringes i et Sanitets-telt, hvor de plejes omhyggeligt. Dr. Warren tilser hver enkelt Patient, før han tør forlade den hærgede By.

Imedens sidder Alice hjemme i Huset, hvor Ensomheden lurar i alle Kroge. Hun formaar ikke at tøjle sine Tanker. De flyver viden om og søger Ly i Mindet om Kaptajn Alston; hun tænker paa, hvorledes han ved deres sidste Møde i Officersklubben beviste hende ridderlig Hyldest. I sin Ensomhedsfølelse betragter hun sig selv som forladt og skammelig

Den eneste, der kan redde ham.

„Farvel for evig!“

bedraget. Og hun sender Pigen af Sted med et Par Ord til den Elskede . . . Hun længes; han maa endelig komme og adspredde hendes tunge Tanker!

Kaptajn Alston modtager Brevet og tager straks af Sted.

Undervejs træffer han paa to af de pest-befængte Indfødte; det er en Kvinde og hendes Barn. Kvinden er død, men Barnet lever endnu. Uden at vide, at Pesten igen er udbrudt, befrier han Barnet og rider tilbage til Lejren med det, før han fortsætter sin Vej til Alice.

Men da har den frygtelige Pest indhentet ham! Han er bleven smittet. Næppe nok er han naaet indenfor Døren i det Warren'ske Hjem, før han vakler som en dødsmerket Mand.

I samme Øjeblik, som Kaptajn Alston styrter om paa Gulvet, vender Dr. Warren hjem fra

sin Mission. En Stund søger Fru Alice at skjule for ham, hvilken Gæst der opholder sig under deres Tag. Men længe varer det ikke, inden Dr. Warren opdager sin Medbejler. Og i samme Nu ser hans erfarne Lægeblik, at at den unge Officer ikke har lang Tid tilbage at leve i. Da hoverer han: „Det er Skæbnens Tilskikkelse. Han har faaet sin velfortjente Straf!“

Fortvivlet bønfalder Alice sin Mand om at hjælpe den syge, men Dr. Warren afviser hende brutalt. Tryglende kaster hun sig for hans Fødder og raaber: „Hjælp ham! Frels ham! Det er min Skyld, at han er her. Det er mig, som skrev til ham om at komme“.

Med eet staar Sagen klar for Dr. Warren. Han indser, at han selv bærer Skylden for, hvad hans Hustru har forbrudt. Og han skynder

sig ind i Laboratoriet og henter det Serum, der ene er i Stand til at skænke Kaptajn Alston Livet tilbage.

* * *

En Maaned er gaaet. Kaptajn Alston er helbredet og kommer nu for at tilbyde Dr. Warren Satisfaktion. Men Lægen rækker afværgende Haanden ud mod den unge Mand. „Nej, nej“, siger han. „Jeg forlanger kun, at De aldrig oftere vil træffe min Hustru! Rejs bort!“

Kaptajn Alston rejser. Tilbage bliver Dr. Warren og Alice. Og Dr. Warren er en klog Mand; han har forstaaet det Vink, Skæbnen har givet ham — og i Fremtiden glemmer han aldrig den Lære, han modtog, da Pesten besøgte hans Hus.

SHOULD HE FORGIVE.

HEART-STIRRING DRAMA OF ARMY LIFE IN THE TROPICS.

By OTTO RUNG.

Cast:

Featuring RITA SACCHETTO, the Famous Italian Actress and Dancer,

as ALICE, the Wife of Dr. Warren.

DR. WARREN, an Eminent Specialist in the employ of the Government.

CAPT. ALSTON, a brother Officer.

In this fine drama, amidst a series of beautiful scenes, we have "the eternal triangle" powerfully presented, with Alice, the pleasure-loving wife of the Scientist, in the position of a spoiled darling of Society wedded to a good man who is, alas for her! immersed in his studies. Left to her own devices, while Dr. Warren experiments and is fascinated by his discovery of a serum for plague, Alice finds life tedious in the extreme. The Doctor, an Army Surgeon, toils from morning till night, but his self-sacrificing heroism does not appeal to her.

An invitation to the Annual Banquet of the Army Club. Warren loves his laboratory, but his wife is so self-willed that he eventually consents to accompany her to the banquet, little knowing that other reasons than the dance tempt Alice to be present. The evening arrives, and, amidst a scene of gaiety and luxurious splendour, she is the cynosure of all eyes. Her "secret soul" is there in the person of Captain Percy Alston, and they are soon sitting out while Dr. Warren plays a game of billiards. The Doctor is pained to note the attention bestowed upon his wife by Alston, but cannot, as yet, be more than coldly polite toward his brother officer.

Soon, however, the climax is to come, and is hastened by the announcement that the Doctor is urgently needed at the River Camp. The day after the ball he hurriedly departs, taking with him the priceless serum which he needs for the many plague-stricken victims. By his orders hut after hut is burnt to the ground, and strong measures taken for the stamping out of the fell disease. Once more we see the great contrast between man and wife, the one working Trojan-like for the salvation of a suffering crowd of natives, and the other in her beautiful bungalow, dressing herself to prepare for a secret liaison with Alston. Alice Warren, a beautiful woman, is before her mirror cultivating all the wiles of her pleasure-loving mood, while her servant is bearing a hastily penned note to Captain Alston. Percy Alston, a handsome fellow, is weary of polo and the sports of a tropical depôt, and gladly assents to a visit for the purpose of keeping the charming Alice company. He quickly mounts his horse and, with his orderly, is soon on the way by a rocky hill pass to the Warrens' bungalow. On the way they pass a heat-stricken pair of natives, woman and child, and Alston remembers his duty to them.

Every soldier has instructions to assist them in times of peace, and Percy Alston is soon carrying the child to a place of safety. Once more on his way over the hills he finds his eyes playing strange tricks, his keen sight becoming dim, and an unwonted dizziness assailing him. He is now within sight of the Doctor's house. Alice is awaiting him. He must go forward. Impatiently she awaits his coming until the wallah informs her that Sahib is in sight and coming to pay her a visit.

All her vanity is awakened and she looks proudly forward to meeting once more the handsome Captain.

She goes to the edge of the balcony. Waving palms obscure her view, but a footstep greets her ear and a familiar figure in white uniform staggers up the steps. Mrs. Warren is horror-stricken. What tragic apparition is this? She greets him and helps him to a chair. He can only murmur a few incoherent words, and falls senseless upon a couch in the hall. At that moment she sees upon the table the official letter notifying the Doctor of the plague, and the awful reality dawns upon her.

Alston is stricken with the fell disease, and here in her house. Compromised and faced by the evidence of her guilt, she has no alternative but to place the Captain where the Doctor may not see him, and none too soon for already she hears her husband's horse in the distance. The Doctor meets his wife in the dining-room and wonders at her inattention to the evening meal. A sudden crash brings her to her feet. Alston has revived and in his struggles has fallen violently to the floor. At once Warren leaves the room despite the entreaties of his wife. He throws her ruthlessly to one side and passes through the door.

A strongly wrought and pathetic scene follows in which Warren accuses his wife of her infidelity, and finally throws her across the prostrate form of Alston. He leaves his sobbing wife and goes to his study where he takes down his army revolver. He is examining the breach when his wife bursts into the room and passionately cries, "He is plague stricken. Save him, save him! You are the only one who can!"

The Doctor is torn between his sense of his wife's treachery and his innate nobility. Shall he save this betrayer of an idle woman or let him go to a richly deserved death? At last his true nature asserts itself, the revolver is thrown aside and, in his laboratory, the brave Doctor works like a hero. His wife, her true self at last awakened, helps her husband and an operation is quickly performed upon the hapless Alston. The serum is forced into his veins and is soon combating the dread bacillus of the plague.

A month later, and the Captain, now the most-discussed man in the garrison, is able to rise from his bed in the home of the Warrens. He is cured and thanks the Doctor for saving his life. In return the Doctor asks him to leave the country and Alston gladly consents, giving his promise never to set eyes upon Mrs. Warren again. The Doctor then nobly gives her her choice between he and the younger man, and she shows plainly that a real genuine love has been awakened for a true gentleman. She stays with her husband. Alston leaves to go away over the seas and Warren resolves to devote more time to his wife in future, knowing that she has learnt a bitter and a heart-felt lesson. A strong feature and magnificently played by all concerned.

Released October 20th.
Code Word, Forgive.

Length, 4,180 feet.
Price, 5d. per foot.

NORDISK FILMS COMPANY,

25, CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.

PHONE-CITY 172.

'GRAMS--"NORFILCOM."

ZWISCHEN LIEBE UND PFLICHT.

Personen:

Stabarzt Dr. Warren

Herr Carl Lauritzen

Frau Flory Warren

Rita Sacchetto

Kapitän Alston

Herr Carlo Wieth

Das Wunderland Indien mit seinem märchenhaften Schönheiten und sagenhaften Schätzen bietet für die dortlebenden Menschen grosse Gefahren; mit seinem dunklen dichtungswachsenen Dschungeln und dem sumpfigen Boden ist es das Mutterland der gefährlichsten Krankheit der Menschen - der Pest! --

Der englische Militäroberarzt Dr. Warren hat endlich nach langem Forschen in emsigem unermüdlichem Studium vieler schlaflos verbrachter Nächte ein Pestserum entdeckt.

Seine junge Frau Flory fühlt sich in dem fremden Lande vereinsamt; kein Wunder daher, dass sie, zumal ihr Gatte sich wenig Zeit nimmt sich mit ihr zu beschäftigen, mehr und mehr von der Werbung des eleganten und stattlichen Kapitäns Alston fesselt wird.

Das Stiftungsfest mit einem damit verbundenem Festbankett des Offiziersklubs gibt den Liebenden Gelegenheit, sich wiederzusehen. Flory hat es verstanden, ihren Gatten zu bewegen, dass er ihr zu Liebe die Veranstaltung besucht.

Eine elegante Gesellschaft schöner Frauen und stattlicher Männer findet sich in dem Casino zusammen. Die schöne Frau Flory erregt bei ihrem Eintritt durch ihre herrliche Erscheinung und die aparte Toilette die Bewunderung der Herren und den Neid der Frauen. - Im fröhlichen Geplauder nimmt das Bankett sein Ende;

die Thüren werden geöffnet; der Saal wird zum Ball geräumt. Die Herren begeben sich ins Spielzimmer; hier kann jetzt Dr. Warren seine Kunst im Billardspiel zeigen, denn er ist ein unbesiegbarer Billardmeister.

Während die Bälle über das grüne Tuch des Billards wohlgerichtet rollen, hat sich Flory in eine lauschige Ecke zurückgezogen um mit Alston zu flirten. Dr. Warren, scheinbar mit dem Spiel beschäftigt, beobachtet die Beiden. Keine erregte Scene entsteht; - ruhig tritt er zu ihnen heran und fordert Alston auf, seine Kunst auf dem Billard zu zeigen.

Achtlos, stillschweigend geht dieser Zwischenfall vorüber; nichts trübt die fröhliche Stimmung; im Gegenteil, der Glanzpunkt des Abends steht noch bevor: Flory zeigt ihre mimische Tanzkunst! Spanische Weisen erklingen! Rhythmisch folgt der bewegliche Körper Florys der begleitenden Musik. - Ueberall tiefes Schweigen; auf allen Gesichtern - stille Bewunderung - überirdisch - wie eine Nymphe verkörpert die schöne anmutige Frau den Rhythmus des Tanzes. Wie eine Offenbarung vollendetster Anmut und harmonischer, mimischer Beweglichkeit erscheint sie den Gästen.

Das glanzvolle Fest ist verrauscht! Am andern Tage erwartet Dr. Warren eine traurige Pflicht: in der Ansiedlung der Eingeborenen ist die Pest ausgebrochen; er muss ^{sich} sofort nach dem Unglücksort begeben. Ohne zu zögern, folgt der Arzt der Aufforderung; er nimmt kurzen Abschied von seiner Gattin und folgt seiner gefährlichen schwierigen Mission.

Die Arbeit des Menschenretters ist keine leichte; es gilt die Kranken zu isolieren; die verpesteten Hütten niederzubrennen; hilfsbereit zu den Kranken zu treten, um sie vor dem schrecklichen Leiden zu retten.

Allein ist Frau Flory zurückgeblieben; sie ist von dem Zweck der Abreise ihres Gatten nicht unterrichtet. - In Ihrer trostlosen Verlassenheit von Langeweile geplagt, bittet sie den Kapitän Alston Sie zu besuchen, um sie über die einsamen Stunden hinwegzuträsten.

Mitten im Lager trifft Alston der Brief seiner Angebeteten. Er besteigt sein Pferd und eilt der vorangehenden Dienerin auf steinigen Wegen. Frohgemut, von stiller Sehnsucht und tiefer Liebe erfüllt, reitet er über den schmalen Pfad, seiner Liebe entgegen. Plötzlich erblickt er auf einem Felsblock ein menschliches Wesen, er schwingt sich vom Pferde, beugt sich über die Gestalt: eine Frau liegt tot auf dem kalten Stein; ihre Hände halten krampfhaft ein Kind; mitleidsvoll hebt er das Kind auf, es lebt, ergriffen nimmt er es auf und bringt es zurück ins Lager. Nichtsahnend reitet er zurück; plötzlich fühlt er ein unerklärliches Unwohlsein. - Ahnungslos hat der Unglückliche einer von der Pest dahingesteckten Toden das Kind aus den Armen genommen und der Keim der Epidemie hat sich auf ihn verpflanzt. Müde und krank erreicht er die Villa der Geliebten; erschöpft wankt er die Stufen hinauf; er begrüßt sie, hat grade noch die Kraft das gereichte Glas Wein zu halten, dann aber bricht er zusammen; das Glas zerbricht, der Inhalt ergießt sich über das Tischtuch.

In der Zwischenzeit hat Dr. Warren seine Mission beendet; siegesfroh eilt er nach Hause. Die Dienerin bringt die Nachricht von seiner Ankunft der Herrin. Vor ihren Füßen liegt der totkranke Geliebte auf dem Boden; sie bittet die Dienerin, Alston in ihr Boudoir zu tragen, und ihren Gatten nach dem Speisezimmer zu führen. Sie richtet verzweifelt und in Hast den Tisch über den Fleck,

den der ausgegossene Wein gebildet hat, legt sie eine Serviette.

Dr. Warren tritt in das Zimmer ein; er bemerkt als Arzt sofort das verstörte Wesen Florys; er beherrscht seinen aufkommenden Verdacht, setzt sich an den Tisch und beginnt zu essen. Im Nebenzimmer windet sich Alston in Schmerzen; er versucht aufzustehen - es gelingt ihm sich halb aufzurichten, er stützt sich auf seinen Säbel, aber die Kraft verlässt ihm, ohnmächtig bricht er zusammen.

Durch den lauten Fall wird Dr. Warren aufmerksam, er springt auf, tritt in das Boudoir seiner Frau und erblickt den wie tot daliegenden Alston. Im Augenblick hat er die Sachlage erkannt; zuerst braust er gegen seine Frau auf, dann aber stürzt er in sein Studierzimmer, um seine verletzte Ehre durch die Waffe wiederherzustellen.

Flory eilt ihrem Gatten nach, sie findet ihn sinnend vor dem Schreibtisch; seine Hände halten den Revolver umschlungen. Bittend, flehend naht sie ihm - sie entreisst ihm den Revolver; wie ein Kind liegt sie vor seinen Füßen; sie bittet - nicht für sich - sondern für Alston: Hilf ihm! Hilf ihm! Du bist der Einzige, der es kann!. In diesem Augenblick wächst Dr. Warren zu einem klassischen Heroen: die Pflicht ruft! Der Arzt folgt seiner Bestimmung. Wortlos geht er nach seinem Laboratorium; er holt eine Dose Pestserum und impft es in die Adern des Kranken: Alston ist gerettet.

Ein Monat . . . ist verstrichen. Geheilt tritt Alston zu Dr. Warren; er zeigt auf die Pistole und ist bereit, Satisfaktion zu geben. Aber Dr. Warren verlangt nur eines: Alston soll seine Frau nie wiedersehen! Der Kapitän gibt sein Ehrenwort, und Dr. Warren lässt beide noch einmal für einen kurzen Augenblick allein: sie sollen Abschied von einander nehmen!

In der Seele der Frau hat sich seit dem Erlebnis eine tiefe Läuterung vollzogen, die Liebe zu dem Gatten hat den Sieg über die Leidenschaft des Blutes davongetragen, still lässt sie den einst Geliebten scheiden, und als nun Dr. Warren zwischen die Beiden tritt und einfach, ohne Groll, die Worte spricht: "Wähle zwischen ihm - und mir" - bricht sie vor der Grösse des Gatten zusammen und sinkt ihm in die Arme.

Bewundernd stehen wir vor der hohen Kunst Rita Sacchetto's und sind erschüttert durch die lebendige Wiedergabe und die Realität der dramatischen Kunst in diesem vollendeten Filmdrama.

NORDISK
KOMPAGNI

NEW YORK PARIS WEN

ERLICHSTRASSE 13.

Teleph. : Von 1911 10101.

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

Pendant la peste.

La scène se passe aux Indes. De temps en temps la peste a fait rage parmi les indigènes. Les européens sont arrivés avec tous les moyens que la science moderne a mis à leur disposition pour combattre le terrible ennemi. Mais rien ne fait! Le combat est inégal, car les médecins n'ont pas encore découvert la seule arme infaillible contre la peste - un sérum.

Le médecin major Dr. Warren est dans son laboratoire occupé à des recherches microscopiques qui ont pour but la découverte d'un sérum contre la peste. Toute la nuit il est resté à son travail, et, quoique la matinée soit fort avancée les rideaux sont encore tirés, et la lumière électrique éclaire le laboratoire. Le docteur est si occupé de ses chers études qu'il a complètement perdu la notion du temps et du lieu.

Cependant dans une pièce à côté du laboratoire se trouve sa femme Alice. Ils sont bien près l'un de l'autre, mais pourtant une grande distance les sépare. Elle n'a aucun intérêt capable de remplir son existence. Elle voudrait que son mari s'occupât que d'elle, quant à lui - il oublie l'être qu'il a lié à lui, qu'à son côté vit une femme pour laquelle chaque mot et chaque caresse de lui est une raison de vivre. On ne doit pas s'étonner que dans ses circonstances elle cherche son bonheur hors de la maison.

Une fête doit avoir lieu au club des officiers. Elle a reçu une invitation du jeune capitaine Alston, chez lequel elle a rencontré un peu de l'intérêt qu'elle ne trouve pas chez son mari. Avec cette invitation il exprime l'espoir de la rencontrer à la fête. Elle essaie de convaincre son mari de l'accompagner, mais il ne veut pas, il n'a pas le temps, dit-il. Alors elle s'écrie:

- Même si tu renonces volontairement aux plaisirs de la vie, je ne veux pas me laisser cloîtrer!

Le docteur est effrayé de cette violence. Il ne se doute pas qu'il en est responsable, mais il s'incline, et promet à sa femme de l'accompagner.

Pendant la fête, où Alice et le capitaine Alston ont eu l'occasion de se faire connaître leurs sentiments réciproques, le docteur reçoit un ordre télégraphique de se rendre sans délai dans les contrées où la peste vient justement d'éclater à nouveau. Le docteur et sa femme doivent se retirer de bonne heure, car il doit partir dès le matin. Il n'y a pas de temps à perdre lorsqu'il s'agit de la peste. Aussitôt que le docteur arrive dans le petit village indou, il donne l'ordre de brûler immédiatement les huttes de bambou marquées d'une croix noire, signe que là habite la peste mortelle.

Les pestiférés qui n'ont pas fuits sont transportés dans une tente sanitaire, où ils sont soignés. Le docteur visite chaque malade avant de quitter la ville contaminée.

Pendant ce temps Alice est à la maison où la solitude l'entoure. Elle n'arrive pas à maîtriser ses pensées qui se portent sur le capitaine Alston. Dans son isolement elle se considère comme abandonnée et honteusement trompée. Elle envoie sa bonne porter quelques mots pour prier celui qu'elle aime de venir la distraire de ses lourdes pensées. Il reçoit la lettre, et vient immédiatement. En route il trouve une femme indigène pestiférée avec son enfant. La femme est morte. Sans savoir que la peste a de nouveau éclaté, il prend l'enfant et retourne chez lui avec, avant de se rendre chez Alice. La terrible maladie l'a touché. A peine a-t-il passé la porte du docteur Warren qu'il chancelle comme un homme qui a reçu le coup de la mort.

Au même moment que le capitaine tombe, le docteur rentre de sa

mission. Avec son regard expérimenté il voit bien vite que son jeune rival n'a pas longtemps à vivre, et il pense: - C'est le destin! Il a mérité sa peine!

Alice désespérée conjure son mari de donner des soins aux malades, mais le docteur la repousse brutalement. Elle se jette suppliante à ses pieds et s'écrie: - Secours-le! Sauve-le! tu es le seul qui puisse le faire. C'est moi la coupable. C'est moi, qui l'ai fait venir ici!

Tout à coup le docteur comprend comment les choses se sont passées. Il pense que lui seul doit porter la faute, il se hâte à son laboratoire pour y chercher le sérum capable de rappeler à la vie le capitaine Alston.

Un mois s'est écoulé, le capitaine Alston vient pour offrir réparation au docteur, mais celui-ci lui tend la main et dit: Non, non, je demande seulement que vous ne revoyiez jamais ma femme. Partez!

Le capitaine part, et le docteur et Alice restent, car le docteur est un homme sage, qui a compris l'avertissement du destin.

- - - - o o 0 0 o o - - - -

A/s NORDISK FILMS CO. COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.
VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.
BARCELONE. SOFIA.
